

**Nasi Prezydenci na
7. Forum Fundacji YES**

Świat idzie w DOBRĄ STRONĘ

Prezydenci Polski i Ukrainy spotkali się w Jalcie, gdzie brali udział w konferencji zorganizowanej przez fundację "Yalta European Strategy" (YES) Wiktora Pinczuka, wspierającą europejską integrację Ukrainy.

Prezydent Bronisław Komorowski podczas debat zadeklarował, że Polska chce wspierać europejskie aspiracje Ukrainy. Zachęcał jednocześnie do przeprowadzania reform, które będą prowadzić do integracji z UE. Jak ocenił, możliwość rozmawiania o integracji europejskiej w Jalcie, która od czasów sławnej konferencji stała się symbolem podziału świata, to dowód, że świat idzie w dobrą stronę.

Prezydent Janukowycz w swoim wystąpieniu jednoznacznie oświadczył, że jego kraj chce integracji z UE. Podkreślał, że Ukraina rozumie, iż droga do Unii wiedzie też przez reformy wewnętrzne. Jak mówił, jego kraj stawia sobie za cel stworzenie aktywnego społeczeństwa i konkurencyjnej gospodarki i chce to osiągnąć do 2014 roku.

ciąg dalszy na str. 2

Jalta 2010. Prezydenci Ukrainy i Polski w gronie czołowych polityków europejskich i światowych uczestniczących w 7. Konferencji "Yalta European Strategy", zorganizowanej przez fundację „YES”

Jubileusz kijowskich lingwistów

Katedra Polonistyki Instytutu Filologii Narodowego Uniwersytetu Im. Tarasa Szewczenki w Kijowie w ramach obchodów swego 10-lecia przeprowadziła Międzynarodową Interdyscyplinarną Konferencję Naukową zatytułowaną: „Biuletyn Polsko-Ukraiński” - europejska tradycja dialogu kultur. Na zdjęciu: Członkowie goście z Polski i organizatorzy w przerwie między obradami (Patrz str. 4-5)

Pierwsza wizyta Prezydenta Polski na Ukrainę

„Niech KATYŃSKI DZWON będzie przestrogą dla następnych pokoleń”

Prezydent Polski i premier Ukrainy uczestniczyli w uroczystościach w uroczystościach na Cmentarzu Ofiar Totalitaryzmu w Piatichatkach (pod Charakowem) upamiętniających polskich oficerów zamordowanych w 1940 roku przez NKWD.

Na Polskim Cmentarzu Wojennym biskup diecezji charkowsko-zaporoskiej Marian Buczek odprawił Mszę świętą w towarzystwie duchownych różnych wyznań i obrządków.

W uroczystościach uczestniczyli również: sekretarz Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa Andrzej Krzysztof Kunert, członkowie Rodzin

Katyńskich, przedstawiciele władz miasta i obwodu charkowskiego. Uroczystościom asystowały kompanie honorowe polskich i ukraińskich Sił Zbrojnych.

- Chcemy być razem z Ukraińcami po stronie ofiar, przeciw tym, którzy tej zbrodni dokonali. Po stronie ofiar polskich, ukraińskich, rosyjskich i wszystkich narodów, które system totalitarny niszczył i zniszczył – podkreślił w wystąpieniu do zebranych prezydent Polski. Wspomniał też o jednym z pochowanych w Charakowie: kapitanie Jakubie Wajdzie, ojcu Andrzeja Wajdy.

ciąg dalszy na str. 3

7. Forum Fundacji YES

Ciąg dalszy ze str. 1

Oświadczył też, że w polityce zagranicznej Ukrainy pierwszym zadaniem jest zawarcie umowy stowarzyszeniowej z UE, która przewiduje stworzenie strefy wolnego handlu. Poinformował, że prowadzone są też bardzo poważne negocjacje w sprawie ruchu bezwizowego ze Wspólnotą.

„Ukraina nie ma alternatywy dla rozwoju europejskiego (...). Integracja powinna intensyfikować rozwój naszej gospodarki, powinna być wygodna dla biznesu i naszych obywateli” – podkreślał prezydent Janukowycz.

Bronisław Komorowski przypominał, że Polacy mają doświadczenie dotyczące przygotowywa-

nia kraju do członkostwa w UE. „Sama droga, którą Polska przeszła dążąc do UE uczyniła z nas kraj sensownie zorganizowany, o konkurencyjnej gospodarce, kraj o ambicjach odgrywania istotnej roli w ramach procesów zachodzących w Europie, Unii i na świecie” – powiedział prezydent Komorowski.

Bronisław Komorowski na wspólnej konferencji prasowej z Wiktorem Janukowyczem zaznaczył, że Polska liczy na maksymalne wyjście naprzeciw polskim oczekiwaniom w sprawie tranzytu gazu przez terytorium ukraińskie.

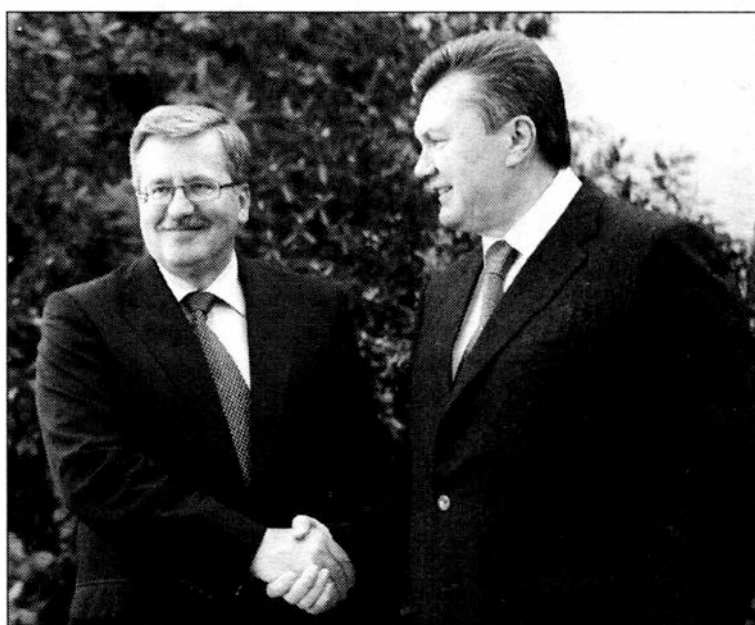
Ukraiński prezydent oświadczył, że pytanie w tej sprawie nie powinny być kierowane do jego

kraju. „Ukraina zawiera umowy o tranzycie gazu i je wykonuje. Nie słyszałem o takiej sprawie, żeby Ukraina nie wykonywała jakichś zobowiązań wobec Polski” zaznaczył.

Poinformował też, że zaproponował polskiemu prezydentowi uczestnictwo w projekcie modernizacji systemu przesyłu gazu, dodając, że Polska stałaby się wówczas udziałowcem tego systemu.

Podczas pobytu na Ukrainie Bronisław Komorowski spotkał się z liczną grupą przedstawicieli organizacji polskich działających na Krymie o czym dokładnie pisze nasz korespondent w relacji zamieszczonej poniżej.

Oprac. KOS

Spotkanie z Polakami Krymu

Godzina z Prezydentem

1 października 2010 roku był dla Polaków na Krymie dniem, który zapamiętamy na zawsze.

W Jalcie przebywał służbowo Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Pan Bronisław Komorowski i mimo nawału zajęć znalazł czas, aby się z nami spotkać. Umożliwił to Pan Konsul Generalny z naszego nowego konsulatu w Sewastopolu Wiesław Mazur, który całą uroczystość zorganizował i prowadził. Ze wszystkich naszych organizacji przyjechało z całego Krymu ponad sto osób.

Przed hotelem „Oreanda”, w którym spotkanie się odbyło, Prezydenta wraz z Premierem Krymu Wasilijem Dżartym, Ambasadorem Jackiem Kluczkowskim, oraz osobami towarzyszącymi powitały chlebem i solą dzieci w strojach ludowych z Polskiego Ośrodka Kulturalno-Oświatowego im. A. Mickiewicza na Krymie i ze Zjednoczenia Polaków w Sewastopolu „Jedność”.

Kiedy Prezydent Komorowski pojawił się na sali, wszyscy wstali. Głos zabrał Konsul Generalny Wiesław Mazur, potem wystąpił Prezydent, po nim Premier AR Krym Wasyl Dżarty.

W imieniu wszystkich organizacji polonijnych Krymu wystąpiła prezes Polskiego Ośrodka Kulturalno-Oświatowego im. A. Mickiewicza Renata Tereszczenko, wręczając na pamiątkę spotkania album o Krymie.

Gości raczył pięknymi polskimi piosenkami dziecięcy wokalny zespół ludowy z sewastopolskiej organizacji „Jedność”, którą kieruje Ludmiła Wieleńska. Dzieci śpiewały z wielkim przejęciem, śpiewała cała sala, śpiewał... Prezydent, który został poproszony na scenę i jedną z piosenek wykonał razem z zespołem.

Całe spotkanie zaplanowane na 15 minut trwało niemal godzinę. Wszyscy byliśmy bardzo

Prezydent Bronisław Komorowski gorąco dziękował premierowi AR Krym Wasylowi Dżartemu za wzruszający koncert przygotowany przez organizacje polonijne Krymu

wzruszeni – to spotkanie było dowodem, że nie jesteśmy sami tak daleko od Polski, że w Ojczyźnie o nas się pamięta.

Prezydenta wychodzącego

z sali zegnaliśmy na stojąco oklaskami. To spotkanie pozostanie w naszych sercach na zawsze.

Renata TERESZCZENKO

Prezes Polskiego Ośrodka Kulturalno-Oświatowego im. A. Mickiewicza Renata Tereszczenko wręcza Prezydentowi Polski pamiątkowy album o Krymie

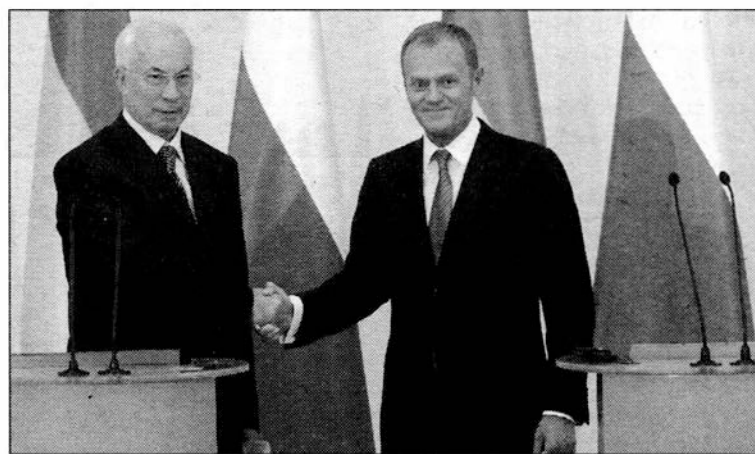
Ukraina-Polska

Strategia współpracy pozostaje w mocy

30 września odbyła się oficjalna wizyta premiera Ukrainy Mykoły Azarowa w Polsce na zaproszenie premiera Polski Donalda Tuska. Szefowie obu rządów przewodniczyli obradom Komitetu ds. Przygotowania i Przeprowadzenia Euro 2012.

Prezes Rady Ministrów Polski zaznaczył, że rozmowy potwierdziły gotowość i determinację do współpracy obu państw na rzecz perspektywy europejskiej Ukrainy. Premier Ukrainy podziękował stronie polskiej za

Partnerstwa Wschodniego. Premier Mykoła Azarov zapowiedział, że oba państwa będą aktywizować swoje kontakty. Szef ukraińskiego rządu powiedział, że premierzy pozytywnie ocenili wyniki IV posiedzenia Polsko-Ukraińskiej Komisji Międzyrządowej ds. Współpracy Gospodarczej. Premier Ukrainy poinformował, że rozmowy szefów obu rządów dotyczyły wielu kwestii współpracy gospodarczej w takich dziedzinach, jak energetyka, transport, rolnictwo, turystyka, wysokie technologie.

konsekwentne wspieranie Ukrainy w kwestiach integracji europejskiej.

- Poruszyliśmy także temat, intensywniejszej współpracy przy projekcie Odessa-Brody - poinformował premier Donald Tusk. - Z wielką satysfakcją usłyszałem, że rząd premiera Azarowa jest zainteresowany, aby praca Ukraińców i Polaków na rzecz tego i innych projektów, które zapewniają nam bezpieczeństwo energetyczne, dywersyfikację źródeł, że ta współpraca będzie dużo intensywniejsza niż do tej pory - zaznaczył Donald Tusk.

Omówione zostały również kwestie międzynarodowe w tym relacje UE-Ukraina, między innymi w kontekście negocjacji Umowy o Stowarzyszeniu oraz Umowy o Całościowej i Pogłębionej Strefie Wolnego Handlu - DCFTA, a także projektu

Premierzy przyjęli raport o stanie przygotowań do Euro 2012.

Premier Ukrainy zaprosił szefa polskiego rządu do złożenia wizyty w Kijowie. Premier Donald Tusk zaznaczył, że zaproszenie przyjął z wielką satysfakcją. - Myślę, że w grudniu tego roku spotkamy się w Kijowie, tak aby dobry początek naszej współpracy nabrał jeszcze większej dynamiki - powiedział Donald Tusk.

W ramach wizyty Mykoła Azarov przyjął też Prezydent RP Bronisław Komorowski. Podczas spotkania omówiono stan relacji dwustronnych. Rozmówcy odnieśli się do perspektyw współpracy w obszarze przemysłu zbrojeniowego oraz energetyki, a także działalności polskich przedsiębiorstw na Ukrainie. W kontekście EURO 2012.

Oprac. KOS

Wydarzenie

**Pierwsza wizyta
Prezydenta Polski
na Ukrainę**

Jak podawaliśmy w poprzednim numerze 25 września 2010 r. z pierwszą wizytą na Ukrainie przebywał Bronisław Komorowski.

Ciąg dalszy ze str. 1

- Razem z wami, z bólem i pokorą pochylam czoło pośród ofiar tych strasznych zbrodni. Zapewniam was, że cały ukraiński naród podziela ból bratniego narodu polskiego. To jest też nasz ból, fala okrutnych represji nie ominęła naszego narodu. W latach 30. i 40. życie straciło wielu naszych rodaków. Niech katyński dzwon będzie przestrogą dla następnych pokoleń i niech przyczyni się do wspólnej budowy wolnej, zjednoczonej Europy – powiedział premier Ukrainy Mykoła Azarow.

Nadzwyczaj emocjonalne było wystąpienie przedstawicielki Rodzin Katyńskich Ewy Gruner-Żarnoch.

- Leży tu mój ojciec. Podczas ekshumacji tu znaleziono jego sygnet i zegarek - opowiadała. - Boję się, że wiek nie pozwoli mi tu ponownie przyjechać. Przyjechałam się pożegnać. Żegnaj, tato - mówiła, zwracając się wprost do M. Azarowa: - Wierzę, że zostawiam jego i innych w rękach dobrych ludzi, Panie Premierze.

Bronisław Komorowski, który po raz trzeci był na cmentarzu w Charkowie, podkreślał, że Polacy i Ukraińcy chcą być razem po stronie ofiar zbrodni.

- Chciałbym wyrazić głęboką nadzieję, że tak, jak było możliwe odsłonięcie cmentarza w Charkowie 10 lat temu, dzięki współpracy polskiej i ukraińskiej, będzie możliwe dokonanie trwałego upamiętnienia prawdopodobnie czwartego cmentarza katyńskiego, w Bykowni pod Kijowem – powiedział prezydent.

- Kilka dni temu podpisałem rządowy dokument o przekazaniu tego terenu na potrzeby

„Niech KATYŃSKI DZWON będzie przestrogą dla następnych pokoleń”

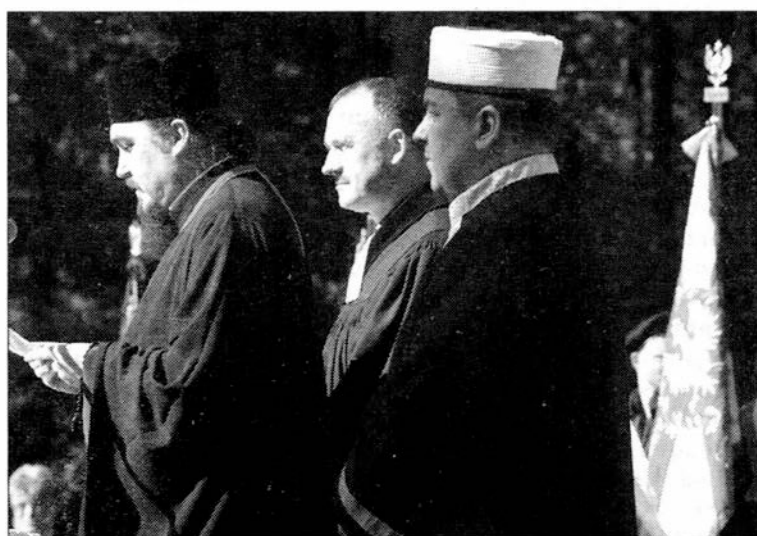

Inauguracja uroczystości – od lewej: ambasador RP na Ukrainie - Jacek Kluczkowski, premier Ukrainy - Mykoła Azarow, prezydent Polski - Bronisław Komorowski, gubernator Charkowa - Michail Dobkin

Prezydent Komorowski podczas rozmowy z przedstawicielami Rodzin Katyńskich

Katyń, Miednoje, Charków – słowa te bardzo mocno przemawiają do serc nie tylko Polaków, ale i wszystkich ludzi dobrej woli, niezależnie od ich narodowości. Mimo zbrodniczych starań, zamordowanie ok. 21 tysięcy oficerów polskich, a także i wielu tysięcy obywateli b. ZSRR – nie uległo zapomnieniu. Cmentarz w Charkowie jest tego dobitnym świadectwem. Leżą tu nie tylko polscy żołnierze z obozu starobielskiego. Są tam także kości tysięcy, w części tylko zidentyfikowanych, radzieckich ofiar straszego terroru.

Modlitwy w intencji spoczywających w Piatichatkach odmówili prawosławny ordynariusz wojskowy, bp Jerzy (Pańkowski), ks. Wiesław Żytek z ewangelickiego duszpasterstwa wojskowego oraz imam Tomasz Miśkiewicz, mufti Muzułmańskiego Związku Religijnego w RP

Prezydent Polski wita aktywistów polskich organizacji Ziemi Charkowskiej

parku pamięci Bykownia, a co więcej, damy na to niezbędne pieniądze – oświadczył w odpowiedzi Mykoła Azarow.

Politycy uzgodnili, że realizacją projektu zajmie się Rada Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa oraz jej ukraiński odpowiednik, czyli Międzyresortowa Komisja ds. Upamiętnienia Ofiar Wojny i Represji Politycznych. Instytucje te mają

mieć pełne wsparcie strony rządowej, by szybko zająć się pracami archeologiczno-ekshumacyjnymi, które zostały przerwane w 2007 roku wskutek ukraińskich sporów między komisją a ukraińskim IPN.

Prezydent Komorowski z premierem Azarowem omówili też najbliższe perspektywy dwustronnej współpracy.

Oprac. KOS

Zaproszono nas

27 września w Ambasadzie RP na Ukrainie odbyło się uroczyste przyjęcie wydane przez Nadzwyczajnego i Pełnomocnego Ambasadora RP na Ukrainie Jacka Kluczkowskiego w związku ze zbliżającym się zakończeniem jego misji dyplomatycznej w naszym kraju.

Podziękowania i życzenia dalszych sukcesów na niwie dyplomatycznej składały Jego Ekscelencji znane osobistości świata polityki, gospodarki, dyplomacji, kultury i mediów oraz przedstawiciele duchowieństwa. Podkreślano nie tylko jego osobiste zaangażowanie, lecz także zasługi dla rozwoju relacji łączących Ukrainę z Rzeczpospolitą Polską.

Kamień milowy na drodze

JUBILEUSZ kijowskich lingwistów

Tak wielu ukraińskich i polskich literaturoznawców, językoznawców, kulturoznawców, historyków, tłumaczy, politologów, socjologów, pisarzy, poetów, prawników, dziennikarzy i studentów auli Instytutu Filologii dawno już nie gromadziła. Nadzwyczajną okazją ku temu stała się z 10. rocznica powstania Katedry Polonistyki Instytutu Filologii Narodowego Uniwersytetu im. Tarasa Szewczenki w Kijowie, która swój piękny jubileusz zdecydowała uczcić przeprowadzeniem trzydniowej Międzynarodowej Interdyscyplinarnej Konferencji Naukowej zatytułowanej: *«Biuletyn Polsko-Ukraiński» - europejska tradycja dialogu kultur*.

Współorganizatorami tej istotnej intelektualnej uczty byli: Międzynarodowa Szkoła Ukrainistyki NAN Ukrainy, Instytut Literatury im. T. Szewczenki NAN Ukrainy, Narodowy Uniwersytet Państwowej Służby Podatkowej Ukrainy, Berdiański Uniwersytet Managementu i Biznesu, Akademia Polonijna w Częstochowie, Wołyński

uczelnia - dr hab. prof. Petro Melnyk, nb. od wielu lat aktywnie sprzyjający rozwojowi stosunków polsko-ukraińskich, zaproponował uczestnikom Konferencji program kulturalny i możliwość wymiany zdań w nieformalnej atmosferze podczas wykwińskiego poczęstunku.

O ogromie potencjału twórczego Konferencji świadczy fakt, iż wygłoszono na niej ponad sto referatów i wystąpień.

W referacie „Wizja ukraińskiej historii na łamach „Biuletynu Polsko-Ukraińskiego” prof. dr hab. Włodzimierz Osadczysz przypomniał o koncepcji tego pisma, (włączonego do tytułu konferencji), a wydawanego w Warszawie w latach 1932-1938 - sprowadzającej się do równoprawnego traktowania dwóch naszych narodów i kultur, dążącej do złagodzenia antagonizmów przeszłości, wycieśnienia zaszłych stereotypów, nawiązania porozumienia i wybudowania nowoczesnych relacji polsko-ukraińskich. O publicystyce Publicystyka Józefa Łobodowskiego publikowanej na łamach tego programowego pisma ruchu prometejskiego opowiedziała dr Ludmiła Siryk z Lublina.

Nie sposób w ramach tej

Moment Inauguracji Międzynarodowej Interdyscyplinarnej Konferencji Naukowej: *«Biuletyn Polsko-Ukraiński» - europejska tradycja dialogu kultur* - w auli Instytutu Filologii Narodowego Uniwersytetu im. Tarasa Szewczenki w Kijowie

10 LAT KATEDRY POLONISTYKI

RYS HISTORYCZNY

Uniwersytet św. Włodzimierza w Kijowie powstał w znacznej mierze na bazie materialnej i naukowej Liceum Krzemienieckiego - kolebki polskiej oświaty i nauki pierwszej połowy XIX w. Język polski i literatura jako przedmioty pojawiły się od pierwszych dni istnienia Uniwersytetu. Nie powinno to dziwić, ponieważ w latach 1834-1839 na Uczelni obok 426 prawosławnych - Rosjan i Ukraińców studiowało 568 katolików - Polaków, którzy stanowili ponad 50% ogólnej liczby studentów. Pierwszym wykładowcą języka polskiego i literatury w tej uczelni był Józef Korzeniowski, a Kierownikiem Katedry pragnęli zostać m.in. słynni wówczas polscy pisarze, tacy jak Józef Kraszewski i Michał Grabowski, lecz władze nie pozwoliły im na to.

W roku 1842 na Uniwersytecie św. Włodzimierza została utworzona Katedra Filologii Słowiańskiej, na której wykładano dyscypliny polonistyczne. Po drugiej wojnie światowej w 1946 roku na Kijowskim Uniwersytecie Państwowym wznowiona została działalność Katedry Filologii Słowiańskiej, w ramach której aktywnie uprawiano polonistykę.

Od roku 1947 Kierownikiem Katedry został jeden z najwybitniejszych rodzimych językoznawców, znany sławista, członek rzeczywisty Akademii Nauk Leonid Bułachowski. Dołożył on wiele starań w sferze kształcenia naukowo-dydaktycznej kadry sławistycznej, w tym - młodych polonistów. Kompleksowy kurs języka polskiego i literatury prowadzili wówczas Maria Sosnowska i Ahapij Szamraj. Właśnie ci wykładowcy wychowali i przygotowali do pracy późniejszych słynnych naukowców i wykładowców-polonistów - Hryhorię Werwesa, Julię Bułachowską, Walerię Wiedinę, Stanisławę Lewińską, Walentynę Kremetulo i wielu innych.

W latach 70-80-tych XX wieku na niwę polonistyki ukraiń-

skiej wkroczyło nowe pokolenie uczonych: prof. dr hab. Tetiana Czernysz, członek-korespondent NAN Ukrainy, prof. Rostysław Radyszewski, dr doc. Maja Smolina (1948-1997).

Ważnym szczeblem w historii polonistyki na Uniwersytecie stał się zapoczątkowany w roku 1994 coroczny nabór studentów na specjalność „język polski i literatura”.

W roku 2000 na Wydziale

Filologicznym Narodowego Uniwersytetu imienia Tarasa Szewczenki w Kijowie powołano pierwszą na Ukrainie Katedrę Polonistyki, Kierownikiem której został członek-korespondent NAN Ukrainy, prof. Rostysław Radyszewski, natomiast kadra dydaktyczno-naukową sformowano spośród grona wykładowców dyscyplin polonistycznych Katedry Filologii Słowiańskiej.

Debatom na forum przysłuchiwał się prof. dr hab. Włodzimierz Osadczysz - kanclerz Europejskiego Kolegium Uniwersytetów Polskich i Ukraińskich w Lublinie

Uniwersytet Narodowy im. L. Ukrainki.

Szeroko reprezentowane były polskie ośrodki badawcze, uczelnie i instytucje naukowe. Udziałem w Konferencji zaszczylił Rektor Uniwersytetu Rzeszowskiego prof. Stanisław Uliasz - wybitny znawca problemów pogranicza polsko-ukraińskiego. Ukrainistykę Uniwersytetu Warszawskiego reprezentowali profesorowie Stepan Kozak, Wasyl Nazaruk i Walentyna Sobol.

22 i 23 września praca konferencji toczyła się w 5 sekcjach, na czterech z których omawiano tematy z zakresu literaturoznawstwa.

Pasjonującą była dyskusja przy Okrągłym Stole przeprowadzona na Sali Posiedzeń Narodowego Uniwersytetu Państwowej Służby Podatkowej Ukrainy w Irpieniu. Rektor

krótkiej relacji nawet wymienić wszystkie referaty i wystąpienia, każde z których mogłoby stać się odrębną publikacją w prasie polonijnej. Myślę, że i nasza gazeta sięgnie nieraz jeszcze do tego analitycznego skarbcza.

A wracając do źródeł projektu, można z całym przekonaniem stwierdzić, że jubileusz Katedry Polonistyki kierowanej przez członka korespondenta NANU dr hab. prof. Rościława Radyszewskiego przejdzie do historii jako przedsięwzięcie niezwykle udane i nieprzeciętne.

Organizatorzy Jubileuszu zadbał o materiały informacyjne, w tym opisujące historię i stan obecny Katedry Polonistyki, które proponujemy uwadze naszych szanownych Czytelników.

Relacja i zdjęcia:
Stanisław PANTELUK

Ważnym momentem Konferencji stało się podpisanie porozumienia o współpracy Uniwersytetu Kijowskiego z Uniwersytetem Rzeszowskim

„Z satysfakcją konstatuję, iż kijowska Katedra Polonistyki stopniowo staje się swoistym centrum koordynacyjnym otwierającym poprzez kontakty z uczelniami Polski nowe perspektywy dla badań naszej wspólnej historii, kultury i współczesności” - powiedział na przyjęciu w Ambasadzie RP na Ukrainie akademik, dyrektor Instytutu Literatury NAN Ukrainy Mykoła Żułyński

do PERFEKЦИИ

(2000-2010)

WSPÓŁCZESNOŚĆ

Dziś Katedra Polonistyki kształci studentów na trzech poziomach nauczania - 4-letnim (bakalarz), 5-letnim (specjalista) oraz 6-letnim (magister).

Trzon dydaktyczno-naukowy Katedry Polonistyki tworzą następujący wykładowcy: profesorzy, doktorzy habilitowani: Tetiana Czernysz, Rostysław Radyszewski, doktorzy, docenci: Tetiana Chajder, Natalia Demianenko, Maria Kałamarz, Witalij Swiatowec, Natalia Sydiaczenko, doktorzy, asystenci: Maria Bracka, Tetiana Dowżok, magistrzy, asystenci: Switłana Czornous, Switłana Jamborko, Maria Kosycka, Olena Pacejewska, Witalij Zacharów.

W mijającej pierwszej dekadzie istnienia w Katedrze pracowali także doktorzy, docenci Lidia Nepop-Ajdachych, Serhij Jakowenko (obecnie przebywający na stypendium habilitacyjnym) oraz lektorzy z Polski - dr Artur Bracki, mgr Jerzy Kowalski, mgr Andrzej Dunaj, mgr Katarzyna Dzierżawin.

Katedra Polonistyki w ciągu owych 10 lat wykształciła 120 bakałarzy, 50 specjalistów, 62 magistrów. W tym samym czasie pod jej auspicjami odbyły się 3 kolokwia habilitacyjne i 20 obron rozpraw doktorskich z zakresu językoznawstwa, literaturoznawstwa i komparatyki.

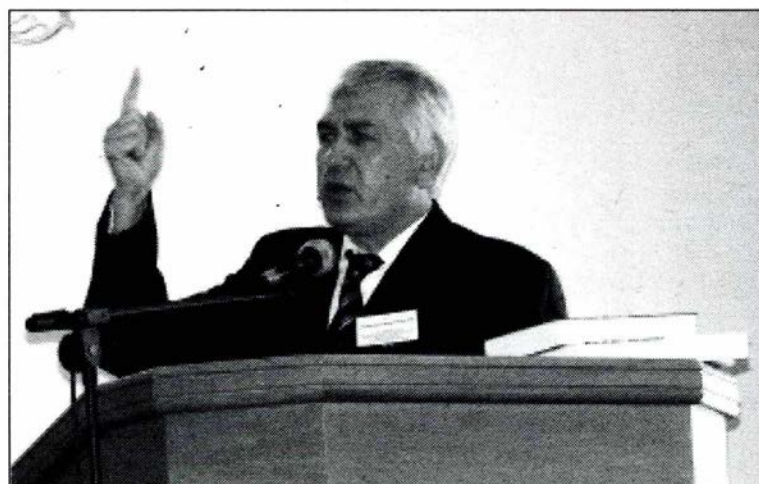
Absolwenci Katedry Polonistyki wykładają na ukraińskich uczelniach wyższych, pracują w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Ukrainy, Ambasadzie Rzeczypospolitej Polskiej w Kijowie, Wydziale Konsularnym Rzeczypospolitej Polskiej, Narodowej Akademii Nauk Ukrainy, w przedstawicielstwach polskich firm i banków na Ukrainie.

DZIAŁALNOŚĆ DYDAKTYCZNA

Wykładowcy Katedry zapewniają studentom-polonistom zdobywanie wiedzy i podnoszenie kwalifikacji w ramach bogatej oferty przedmiotów, takich jak: język polski, gramatyka historyczna języka polskiego, historia polskiego języka literackiego, historii literatury polskiej, ustny i pisemny przekład polsko-ukraiński i ukraińsko-polski, problemy przekładu artystycznego, realioznawstwo gramatyka porównawcza języków słowiańskich, problemy teoretyczne językoznawstwa polskiego i literaturoznawstwa i in.

Ponadto, wykładowcy Katedry Polonistyki prowadzą zajęcia z języka polskiego i historii literatury polskiej ze studentami w ramach specjalności, takich jak: „twórczość literacka, język

ukraiński i literatura” oraz „filologia klasyczna, język obcy” na studiach dziennych; „język ukraiński i literatura” oraz „folklorystyka, język ukraiński i literatura” na studiach zaocznych.

Na pierwszym posiedzeniu plenarnym referat wygłosił członek korespondent NANU dr hab. prof. Rostysław Radyszewski, który posumował 10. letni okres funkcjonowania Katedry Polonistyki

Dzięki nim język polski oprowadzają też studenci Instytutu Dziennikarstwa, Instytutu Wojskowego i Wydziału Historycznego.

DZIAŁALNOŚĆ NAUKOWA

Priorytetem w Katedrze Polonistyki w ramach działalności naukowej pozostają trzy obszary: przygotowanie wysoko wykwalifikowanej kadry naukowej (doktorów i doktorów habilitowanych), organizacja konferencji naukowych, wydawanie periodyku.

Od roku 1999 regularnie ukazuje się rocznik „Kijowskie Studia Polonistyczne” (łącznie wyszło drukiem 17 tomów).

Katedra podjęła się organizacji szeregu międzynarodowych polonistycznych konferencji naukowych, w tym: „A. Mickiewicz i Ukraina” (1998), „J. Słowacki i Ukraina” (1999), „J. Iwaszkiewicz i Ukraina” (2000), „Szkoła ukraińska w literaturze i kulturze pogranicza polsko-ukraińskiego” (2004), „Wymiar europejski polonistyki ukraińskiej” (2007), „Biuletyn polsko-ukraiński” - europejska tradycja dialogu kultur” (2010).

Katedra inicjowała wydanie serii tłumaczeń-publikacji dwujęzycznych (w języku polskim i ukraińskim), w której ukazały się drukiem zbiory: „J. Słowacki. Poezje” (1999), „J. Iwaszkiewicz. Poezje” (2000), „Dźwięki lutni polskiej” (2002), „Polscy romantycy „szkoły ukraińskiej”: Antoni Malczewski, Seweryn Goszczyński, Józef-Bohdan Zaleski” (2008).

Prace naukowe wykładowców Katedry Polonistyki obejmują takie kierunki badań

polonistycznych, jak: językoznawstwo historyczne i współczesne, etnolingwistyka, historia literatury, teoria literatury i komparatyka, kulturoznawstwo.

CENTRUM POLSKIE

W dniu 19 maja 2003 r. przy Katedrze powołano Centrum Polskie, do zadań którego należy organizacja przedsięwzięć

edukacyjnych, prowadzenie i wspieranie badań naukowych w dziedzinie języka, literatury, historii i kultury Polski, promocja języka polskiego oraz polskiego dziedzictwa kulturalnego na Ukrainie. Biblioteka Centrum Polskiego liczy dziś ponad 10 tys. książek.

Wiosną 2010 r. zawarto umowę regulującą działalność Centrum między Uniwersytetem Narodowym im. Tarasa Szewczenki w Kijowie i Ambasadą Rzeczypospolitej Polskiej na Ukrainie.

Najważniejszą inicjatywą w ramach zadań bieżących to stworzenie trzymiesięcznego kursu języka polskiego dla studentów i wykładowców Uniwersytetu z różnych kierunków. Kurs ten powołano w odpowiedzi na prośby wielu chętnych, pragnących nauczyć się języka polskiego, poznać kulturę, tradycje, historię i współczesność Polski.

Występują tu z odczytami wybitni polscy badacze, krytycy literatury: odbyły się spotkania m.in. z prof. Danutą Ulicką, prof. Ryszardem Nyczem, prof. Wacławem Wałęckim, prof. Aleksandrem Fiutem, prof. Michałem Pawłem Markowskim.

ŻYCIE KULTURALNE STUDENTÓW POLONISTYKI

Nasi studenci biorą udział w licznych przedsięwzięciach, organizowanych przez Katedrę i polskie placówki kulturalne, przede wszystkim Instytut Polski w Kijowie; są oni obecni m.in. na pokazach filmów znanych polskich reżyserów, uczęszczają na koncerty muzyki polskiej, wernisaże, prezentacje, tworzą też wierną publikę spotkań z wybitnymi przedsta-

wicielami kultury polskiej. Dobrą tradycją katedry stały się obchody polskich świąt państwowych i religijnych (Dnia Niepodległości, Wigilii, Wielkanocy).

WSPÓŁPRACA Z ZAGRANICĄ

Studenci III roku Katedry Polonistyki corocznie wyjeżdżają na studia semestralne na Uniwersytecie Warszawskim w ramach aktualnie obowiązującej umowy międzyuczelnianej, a także odbywają krótsze staże na różnych polskich uczelniach (m.in. we Wrocławiu, Krakowie, Lublinie, Łodzi, Częstochowie, Piotrkowie Trybunalskim).

Dzięki wsparciu Rektora Uniwersytetu, Prorektora ds. Współpracy z Zagranicą i Dyrektora Instytutu Filologii Katedra Polonistyki w ciągu 10 lat zawarła szereg umów o współpracy: z Uniwersytetem Warszawskim, Jagiellońskim, Wrocławskim, UMCS, KUL, Akademią Polonijną w Częstochowie. Katedra czynnie współpracuje z Fundacją „Pomoc Polakom na Wschodzie”, Ośrodkiem Badań nad Tradycją Antyczną, Kasą Mianowskiego, Fundacją Królowej Jadwigi, które przyznają stypendia na staże naukowe doktorantom i wykładowcom Katedry, przekazują wyposażenie i sprzęt niezbędny w pracy dydaktycznej, przesyłają literaturę naukową, słowniki.

Uniwersytet Narodowy im. Tarasa Szewczenki w Kijowie jest jednym z założycieli Europejskiego Kolegium Polskich i Ukraińskich Uniwersytetów w Lublinie.

Dr hab. Tetiana Czernysz - profesor Katedry Polonistyki, stały współpracownik naszej gazety

WSPÓŁPRACA Z POLSKIMI PLACÓWKAMI DYPLOMATYCZNYMI

Katedra Polonistyki od początku istnienia prowadzi intensywną współpracę z polskimi placówkami dyplomatycznymi na Ukrainie: Ambasadą RP, Konsulatem Generalnym RP w Kijowie (obecnie - Wydziałem Konsularnym), Instytutem Polskim w Kijowie, które to trwale okazują wsparcie przedsięwzięciom Centrum Polskiego.

Współpraca z placówką konsularną RP w Kijowie zaowocowała m.in. stworzeniem na Katedrze wspomnianej biblioteki literatury polskiej. ■

Żytomierz czeka na gości

XVI „TĘCZA POLESIA” W ŻYTOMIERZU

Żytomierski Obwódowy Związek Polaków na Ukrainie w dniach 22-24 października organizuje Dni Kultury Polskiej na Żytomierszczyźnie oraz XVI Międzynarodowy Festiwal Kultury Polskiej „Tęcza Polesia” - imprezy poświęcone 200-nej rocznicy urodzin Fryderyka Chopina oraz 150-tej rocznicy urodzin Ignacego Jana Paderewskiego.

W ramach przedsięwzięcia w piątek 22 października przewidziane jest Święto Pasowania pierwszoklasistów na uczniów polskiej klasy w ogólnokształcącej szkole średniej nr 17 w Żytomierzu (ul. Kijowska 49) oraz, dla przybyłych na święto delegacji, tematyczne zwiedzanie miasta pt.: „Polski Żytomierz”.

W sobotę 23 października o godz. 11.00 nastąpi otwarcie wystawy „Ignacy Jan Paderewski i Ziemia Żytomierska” (Żytomierskie Obwodowe Muzeum Literackie) oraz koncert kameralnego zespołu im. I. F. Dobrzyńskiego. (Wystawa, w czasie eksponowania będzie w Pultusku, Warszawa i Krakowie).

O godzinie 13.00 w Filharmonii Żytomierskiej (ul. Puszyńska 26) rozpocznie się główna impreza święta - XVI Międzynarodowy Festiwal Kultury Polskiej „Tęcza Polesia”. W ramach koncertu galowego Festiwalu ogłoszone zostaną wyniki II Ogólnoukraińskiego Konkursu Literackiego im. Walentego Grabowskiego oraz nagrodzeni zostaną najaktywniejsi działacze środowisk polskich Żytomierszczyzny.

Na popołudnie planowane jest Spotkanie Integracyjne dla gości, uczestników festiwalu oraz prezesów polskich organizacji obwodu.

W niedzielę 24 października po odwiedzeniu Polskiego Cmentarza w Żytomierzu odbędzie się Msza św. w Katedrze pw. Św. Zofii (Plac Katedralny 2), natomiast o 14.00 - koncert polskich zespołów w Filharmonii Żytomierskiej.

Wszystkich chętnych zapraszamy do Żytomierza!

Komitet Organizacyjny

КУПОН

БЕСПЛАТНОГО ОБЪЯВЛЕНИЯ
(не более 20 слов)

Язык объявления (подчеркнуть): польский, украинский, русский.

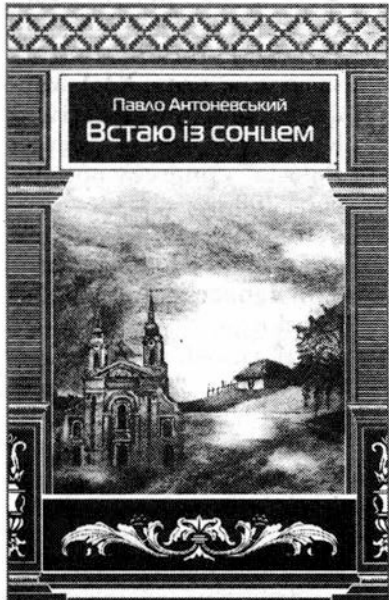
Приклейте купон на Ваше объявление и вышлите по адресу:

01033, Украина, Киев,
ул. Саксаганского 40/85А
Редакция газеты

"Dziennik Kijowski"

Ex-libris „DK”

Поетична збірка
"Встаю із сонцем"
Павло Антоневський
Київ, 2008. 128 стр.
РА "Passage Promotion"

Wertując kartki zbioru wierszy Pawła Antoniewskiego o powyższym tytule, zanurzając się w świat jego myśli, trosk, radości i nadziei, mimowolnie wspominasz słowa amerykańskiego poety Walta Whitmana: „Przyjacielu mój, to nie jest tylko książka: dotykając jej dotykasz się do człowieka, do jego duszy...”

Tak lapidarnie w przedmowie do zbioru ocenił tę nową pozycję z sakwy współczesnej poezji, zrodzonej spod pióra Polaków Ukrainy, Wiktor Rogoziński - redaktor naczelny ukraińskiego pisma „Зарубіжна література”.

Paweł Antoniewski absolwent wyższych uczelni w Charkowie, Aszchabadzie i Leningradzie powszechnie znany jest bardziej jako znakomity muzyk, pedagog, chociaż w w swoim czasie (w latach 80.) nauczał też historii, etyki, estetyki i ekonomii politycznej.

Po roku 1990, gdy Ukraina uzyskała status państwa niepodległego, pan Paweł zaangażował się w odrodzeniową działalność mniejszości polskiej na Ukrainie wstępując m.in. do Związku Polaków na Ukrainie, a zatem do Federacji Organizacji Polskich na Ukrainie. Jego najznakomitszym dokonaniem było utworzenie w Żytomierzu Zespołu folklorystycznego pieśni polskiej „Poleskie Sokoty”, który pod jego czujnym okiem stał się jednym z najbardziej znanych chórów na Ukrainie.

I oto Paweł Antoniewski odsłonił jeszcze jedną krawędź swego talentu.

Tomik jego wierszy składa się z XI rozdziałów, każdy z których stanowi odrębną niszę tematyczną. Jednak większość utworów poety przesiąknięta jest miłością do ojczyzny – do ukochanej Polski, co szczególnie wyraziście da się odczuć w poezji osobistej i sentymentalnej, jak na przykład: w wierszu „Polski geniusz”, gdzie poeta opisuje wrażenia z pobytu w domu Fryderyka Chopina - w Żelazowej Woli:

Я в кімнаті, де геній родився,
Де татусь колись співав,
Де матусенька грала колядки,
Із якими Фредерік зростав.

Чую музику з вікон відкритих.
Лине сіс moll Шопена ноктюрн.
Мою душу ця музика крає,
Сльози капують на мій костюм.

І я весь у чарівних тих звуках,
Бачу рідну Польщу мою.
По Шопеновій музиці плачу
Сиротою в далекому краю.

Wstaję ze SŁOŃCEM

Oto pokój, gdzie świat ujrzał geniusz,
Z fortepianem, mały, przytulny,
Kołysanek i kołęd tu słuchał,
Stąd w świat poszły walce, nokturny.

Ten cis moll, co się z okien donosi,
Duszę mą na strzępy rozrywa,
Łza gorąca, jak kryształ przejrzysta,
Po wzruszonej mej twarzy spływa.

W tej melodii precudnej, czarownej,
Widzę Polskę, góry i rzeki,
Za muzyką Fryderyka płaczę,
Jak sierota w kraju dalekim.

(Tłumaczenie Stanisław Panteluk)

Krajowi, w którym mieszkali przodkowie poety autor poświęcił wiersze natchnione, pełne patosu i patriotyzmu.

Jego twórcze credo „Bóg i Ojczyzna” zabrzmiało dobitnie w ostatnich strofach wiersza „Więź braterstwa”:

В нас дух отечества пылает,
Зовёт на подвиги всегда.
Пред флагом польским замираем
И «Роты» шепчем мы слова.

Нет силы той, чтоб победила
Народ наш польский - мы стена.
В крови у нас - любовь к Отчизне
И вера в Бога навсегда.

W nas duch polskości zawsze płonie,
Wzywa dokonać wielki czyn,
Trzymając polską flagę w dłoni
Śpiewamy dumnie polski hymn.

Nie ma tej siły, żeby wygrać
Z narodem polskim - my jak mur.
My zawsze potrafimy wytrwać
Wzniesić się na szczyty wielkich gór.

(Tłumaczenie Ruslan Antoniewski)

Wiersz ten pochodzi z cyklu utworów napisanych w języku rosyjskim.

Autor spędził w Rosji 16 lat i przyznaje się, iż wychowywał się na kulturze rosyjskiej. „Pokochałem Rosję za otwartość duszy i dobroć narodu rosyjskiego i Rosja jest dla mnie trzecią rodzinną matką” - pisze poeta w posłowie książki.

Twórczość Pawła Antoniewskiego silnie powiązana jest z doświadczeniami przez niego przeżyciami, o czym przekonać się można zapoznając się z jego cyklem autobiograficznym składającym się z dwóch części zatytułowanych: „Tam dzieci kłoski zbierały” i „Tleją kwiaty na mogiłach”.

Jeden ze wzruszających wierszy tego cyklu zatytułowany „Polski tato” to wspomnienia poety z domu wczesnego dzieciństwa - domu, gdzie królowało ciepło matki, dobroć ojca i iście polska gościnność.

В зимовий холод йшов додому
З війни знесилений поляк,
Промоклі чоботи на ньому,
Голодний, стомлений вояк.

Постукав до нас у віконце
І попросився на нічліг.
Ну що було робити мамі:
Заходь, переступай поріг.

Поляки ми, одної крові,
Одної віри у Христа.
Живе завіт Його між нами:
Любов до ближнього свята.

W zimową burzę szedł do domu
Z wojny zmęczony w walkach Polak.
Przemokłe buty, płaszcz podarty
W nagrodę dostał głodny wajak.

Zapukał do nas do okienka,
Zapytał się o nocleg grzecznie.
Co było matce z takim robić:
- Wehódź chłopie,
zawsze tu bezpiecznie.

Polacy jednej krwi jesteśmy,
Jedyną wiarę Chrystus dał.
Zapowiadając Miłosierdzie:
Kochać bliźniego kazal nam.

(Tłumaczenie Ruslan Antoniewski)

Cierpienia i trudności, odczuwane przez ludzi w czasach panowania totalitarnego reżimu Stalina, krew wielu tysięcy Polaków, walczących o niepodległość, nie pozwalają poecie milczeć. Protest graniczący z desperacją wyraża on w wierszu „Smutek” poświęconym bestialstwom dokonywanym w Katyniu.

Квітки надії, гордість Польщі,
Цвіт нації, її сини...
Як важко в це мені повірити,
Що вас немає на Землі.

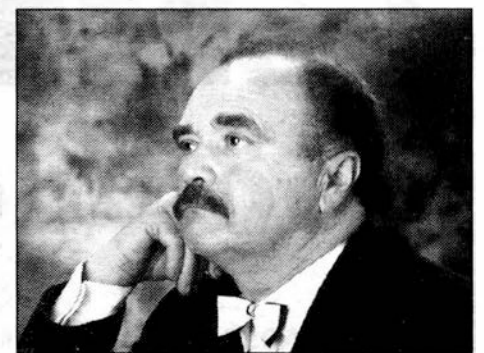
Чому спите в братській могилі?
За що вас стратили кати?
За що? Кому ви завинили?
Чому вас зрадили «брати»?

Nadziei skrzydła, duma Polski
Synowie i narodu kwiat
Jak trudno dzisiaj mi uwierzyć,
Że opuściliście nasz świat

Czemuż we wspólnym śpicie grobie?
Za co zgładzili was kaci?
Niewinnych przecież,
czystych przed Bogiem,
Czemu zdradzili was „bracia”?

(Tłumaczenie Stanisław Panteluk)

Swą duszę liryka, celebrującego naturę wylewa poeta w utworach cyklu „W niebie słyszę pieśń żurawia” Brzmiały w nich szczere słowa wdzięczności ziemi ukraińskiej, na której spędził dzieciństwo, gdzie spotkał pierwszą miłość. Biję z nich uniesienie i zachwyt nad codziennością, nad pięknem świata, upojenie wiosną, urok miłości, afirmacja życia.

Paweł Antoniewski -
ukraiński poeta, muzyk i pedagog,
działacz mniejszości polskiej na Ukrainie,
Zasłużony dla Kultury Polskiej

На трави впали чисті роси,
Клопочеться шпачок на клені.
А верби минають свої коси
У річці, щоб були зелені.

Про щось шепочеться ліщина,
Берізка з кленом, дуб гіллястий,
Хлюпочуться в озерці качки
І чаплі сіро-попелясті.

Полину й я в весняну мрію,
Піду зеленою травою.
Тебе, кохана, може, стріну
Більш не розлушусь я з тобою.

Wiosną przystrojone brzozy,
Szpaczek puszy się na klonie,
Wierzby myją swoje włosy,
Aby były znów zielone.

O czymś szepcze nam leszczyna,
Bure pnąc się w słońcu grzeją,
Kąpie się w jezioru kaczka,
Na wsiach chłopci zboża sieją.

Płynąć chcę w wiosenną bajkę,
Zaryć się w zielonej trawie
Jeśli Ciebie spotkam Miłość
-Już się z Tobą nie rozstanę.

(Tłumaczenie Ruslan Antoniewski)

Poetycki tomik „Wstaję ze słońcem” zadedykował on Ludmile - ukochanej małżonce, z którą dzielił wspólne chwile smutku i radości. Ten obywatel, przesiąknięty wiarą w harmonię wszechświata, doskonale wie jak boli samotność o czym zresztą pisze m.in. w wierszu „Dworce”:

Вокзалы, перроны, причалы.
Растаемся. Вокруг суета.
Провожаем друзей, провожаем,
Остается в душе пустота.

Пустота в нашем сердце и доме.
Вот тупик. Ну с чего же начать?
Эх, не жизнь, а сплошные печали
-На перронах друзей провожать.

Perony, dworce i przystanie.
Pożegnania. Wokół rwetes, gwar.
Wciąż żegnamy przyjaciół - żegnamy,
Pustka w duszy zostaje i żal.

W sercu pustka, puste kąty w domu
Co za życie, wieczny stres i żal
Z czego zacząć? Ruszasz znów od nowa,
Gdy przyjaciół odprowadzasz w dal

(Tłumaczenie Stanisław Panteluk)

Jedną z zalet zbioru poetyckiego „Wstaję ze słońcem” jest jego strona poligraficzna. Wiersze wydrukowane są czytelną czcionką na kredowym papierze, ujęte w twardych okładkach, opatrzone mnóstwem frapujących ilustracji autorstwa Serhija Koliady. Nakład - 1000 egzemplarzy.

Oprac. Stanisław PANTELUK

...Jeśli zapomnę o nich, Ty Boże zapomnij o mnie

Bohaterom bitwy nad Niemnem

Na zaproszenie Burmistrza Lipska Małgorzaty Cieśluk oraz proboszcza parafii w Rygałówce ks. Grzegorza Zwierzyńskiego delegacja z Żytomierza wzięła udział w uroczystości poświęcenia pomnika ku czci żołnierzy poległych w 1920 roku. Uroczystości rozpoczęły się mszą

1920 roku, natarciem z Ziemi Lipskiej, Nowodworskiej i Sokólskiej rozpoczęła się druga wielka bitwa wojny polsko-bolszewickiej, zwaną bitwą nad Niemnem. Bitwa przesądziła o losach wojny bolszewickiej 1919-1920 roku, była ostatnim starciem w wojnie polsko-bolszewickiej, które zadecydowało o ostatecznym zwycięstwie Polaków.

Na cmentarzu parafii pw. Przemienienia Pańskiego w Rygałówce znajduje się pomnik

- Nic więcej o nich nie wiemy - mówi Burmistrz Lipska Małgorzata Cieśluk - dzięki pani Prezes Żytomierskiego Obwodowego Związku Polaków na Ukrainie, do której zwróciłam się z prośbą, otrzymałam informację z archiwum, że Janek Bieliński jak to jest zapisane w księdze kościelnej urodził się w Żytomierzu w dniu 15 lutego 1902 roku. Ojciec jego szlachcic Bohdan Kasper - Fortunat Bieliński, matka Joanna Ida Bielińska z domu Werner. Janek miał czworo rodzeństwa Paulinę, Eleni-Idę, Martę i Kazimierza. Uczęszczał do I Żytomierskiego Męskiego Gimnazjum. Jednak wraz z kolegami oddał swe młode życie za to, żebyśmy my mogli żyć w wolnej Polsce. Dlatego też, jako Samorząd odnowiliśmy pamięć sprzed 90 lat. To tylko tyle, co możemy im za to dać i w ten sposób im podziękować. Oni żyją, a my modlitwą i nowy napis na płycie pomnika:

JANKOWI BIELIŃSKIEMU
poległemu pod Siółkiem wraz z
ośmioma kolegami oraz żołnierzom
i ochotnikom Wojska Polskiego
poległym na ziemi lipskiej w wal-
kach o odzyskanie niepodległości

Delegacja z Żytomierza wzięła udział w uroczystościach

świętą w kościele pw. Przemienienia Pańskiego w Rygałówce, którą celebrował ks. infułat Antoni Kochański z Augustowa.

Na uroczystość przybyli: Poseł RP Jarosław Zieliński wraz z małżonką, Wicewojewoda Podlaski Wojciech Dzierżgowski, Prezes Żytomierskiego Obwodowego Związku Polaków

90 lat temu, 20 września 1920 roku, natarciem z Ziemi Lipskiej, Nowodworskiej i Sokólskiej rozpoczęła się druga wielka bitwa wojny polsko-bolszewickiej, zwaną bitwą nad Niemnem. Bitwa przesądziła o losach wojny bolszewickiej 1919-1920 roku, była ostatnim starciem w wojnie polsko-bolszewickiej...

Podczas Mszy świętej

na Ukrainie Wiktoria Laskowska - Szczur, Wiceminister Żytomierskiego obwodu Deboj Wołodimir, wicedyrektor TRK Sojuz-TV Anatol Godowany; Poczty Sztandarowe: Związku Sybiraków, Związku Żołnierzy AK, Związku Kombatantów, Związku Kresowiaków, służby mundurowe; żołnierze z 15. Brygady Zmechanizowanej w Giżycku im. Zawiszy Czarnego wraz z giżycką orkiestrą garnizonową, nauczyciele, młodzież szkolna, harcerze, mieszkańcy. Po mszy św. wszyscy zgromadzeni na uroczystości przemaszerowali na cmentarz parafialny, gdzie nastąpiło poświęcenie pomnika poległych żołnierzy.

90 lat temu, 20 września

upamiętniający żołnierzy poległych w Bitwie Niemeńskiej w 1920 roku. Dlatego też właśnie to miejsce powinno być szczególnie upamiętnione, gdzie należy pochylić się w zadumie i modlitwie nad tymi, którzy w 1920 roku stanęli murem przed nawałą bolszewicką.

Zbiorowa mogiła znajduje się na cmentarzu położonym w obrębie wsi Rygałówka. Zdobij ją metalowy krzyż z pasyjką oraz z miedzianymi tabliczkami, wytłoczonym orłem i napisem: „Janek Bieliński, uczeń gimnazjum w Żytomierzu, lat 18 - kapral 101 kawalerijskiego lotnego pułku, poległ wraz z 8 kolegami 23.IX.1920 r. pod Siółkiem. Cześć ich pamięci”.

w latach 1918-1920 w dziewięćdziesiątą rocznicę Bitwy Niemeńskiej - społeczeństwo. „Jeśli zapomnę o nich, Ty Boże zapomnij o mnie”

ADAM MICKIEWICZ

Podczas uroczystości poświęcenia na cmentarzu miejscowa młodzież deklamowała okolicznościowe wiersze, po których odbył się apel poległych z salwami honorowymi.

Wiceminister Żytomierskiego obwodu Wołodimir Deboj oraz Prezes Żytomierskiego Obwodowego Związku Polaków na Ukrainie Wiktoria Laskowska - Szczur złożyli wieńiec na grobie Rodaka i przekazali kopię dokumentów z Żytomierskiego Archiwum jak również garść ziemi przywiezioną z Żytomierza.

Pragniemy serdecznie podziękować Burmistrzowi Lipska pani Małgorzacie Cieśluk oraz proboszczowi parafii w Rygałówce ks. Grzegorzowi Zwierzyńskiemu za zaproszenie delegacji oraz za troskę i opiekę.

Gorące podziękowania pragniemy również złożyć na ręce Szanownego Pana Konsula Generalnego RP w Winnicy Krzysztofa Świderka, Żytomierskiej Administracji Państwowej, TRK Sojuz-TV za umożliwienie wyjazdu delegacji na uroczystości.

Wiktoria

LASKOWSKA-SZCZUR

Decyzja

Absolwenci uczelni Podola będą uczyć się u Leszka Balcerowicza

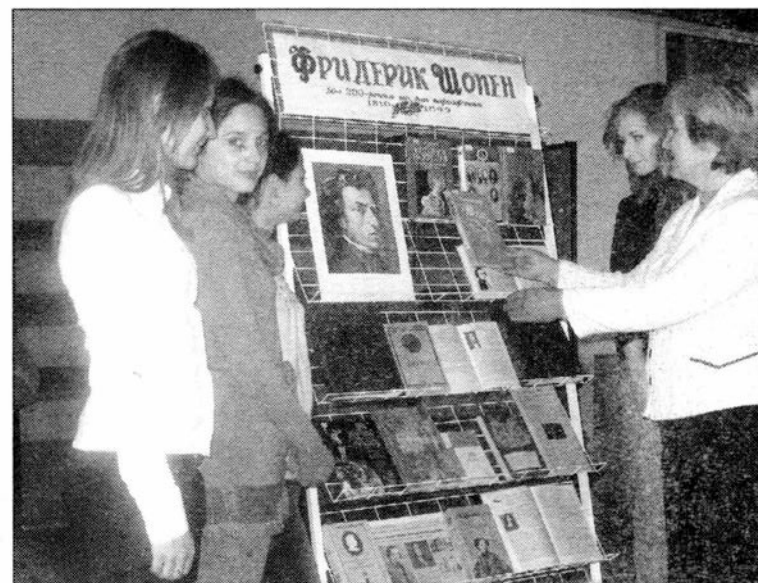

Taką decyzję podjęli prezesi podolskich towarzystw kulturalnooświatowych na spotkaniu z rektorem Wyższej Szkoły Bankowości i Finansów w Bielsko-Białej profesorem Janem Ostojem, prorektorem Jackiem Binda oraz wykładowcami jednej z najlepszych uczelni Polski, profesorem której jest Leszek Balcerowicz - wybitny ekonomista Europy.

Spotkanie zorganizowano w Kamieńcu-Podolskim oraz w m. Chmielnicki.

Szopen zawitał do Proskurowa

Tydzień Szopena w m. Chmielnicki

W Chmielnickim Uniwersytecie Narodowym zorganizowano Tydzień poświęcony twórczości wielkiego kompozytora polskiego Fryderyka Szopena.

W Domu Młodzieży „PROSKURIW” zorganizowano przegląd filmów o wielkim kompozytorze oraz przeprowadzono tematyczną konferencję.

Finałowym akcentem Tygodnia stała się zorganizowana z pomocą Konsulatu Generalnego RP w Winnicy - Olimpiada wiedzy o Szopenie. W imprezach uczestniczyli wykładowcy uczelni Podola oraz Lublina. Na zdjęciu: wykładowczyni uniwersytetu - Julia Sirkowa ze studentami.

Franciszek MICIŃSKI

**Snów sadem pachnących,
myśli lekkich jak motyle,
i uśmiechu w głębi duszy
na przekór pokręconemu
światu...**

życzą z okazji pięknego
JUBILEUSZU

naszej milej,
nieustannie energicznej

**Nadziei
Slesariowej-
Wiktorowskiej**

koleżanki i koledzy z Polskiego Stowarzyszenia Kulturalno-
Oświatowego im. A. Mickiewicza w Kijowie
oraz redakcji „Dziennika Kijowskiego”

RYSOWNICY POLSCY

Piotr Świderek

Perelki poezji polskiej

Czy to prawda?

Żle się w oliwie poczuły szprotki.
Cukier się martwił, że jest za słodki,
Czapla wzdychała: „Mam grube nogi”,
Mól na suficie szukał podłogi.

Kreda się gryzła, że taka biała,
Krowa nad własnym mlekiem biadała,

Sól uważała, że jest nie słona,
Wąż biegł i wołał: „Nie mam ogona!”

Atrament płakał, że jest w żalobie,
Zegar rzekł stojąc: „Pójdę już sobie”,
Ślimak zapewniał, że nie jest brzydki,
Woda jęknęła: „Zmokłam do nitki”.

Wierzba zdębiała. Dąb się zaperzył.
Jeż się okocił, a kot najeżył.

Jan BRZECZWA

Ile na kulturę?

345 zł wydaje w ciągu roku statystyczny Polak na kulturę, tylko 3,5 proc. z tej kwoty to wydatki na zakup biletów do kina, teatru, muzeum - wynika z danych GUS.

Najwięcej - 21 proc. - wydatków statystycznego Polaka na kulturę stanowi opłata za telewizję kablową, 13 proc. to abonament RTV, 12 proc. - kupno gazet i czasopism.

Na czwartym miejscu znalazł się zakup nowego telewizora, na piątym - zakup książek i innych wydawnictw, dopiero na szóstym - kupno biletów wstępu do instytucji kultury.

„Dziennik Kijowski” można zaprenumerować na pocztę!!!
Індекс передплати 30678. УКРПОШТА

Благодійні внески на підтримку „Дзєннїка Кїївського” просимо перераховувати за реквізитами, які наведені на нашій інтернет-сторінці
www.dk.com.ua

Spotykają się dwaj kolesie.

- Słuchaj stary, wracam wczoraj do domu, otwieram szafę, a tam goły facet!

- Zdarza się tak w małżeństwach...

- Ale ja nie jestem żonaty!

Późne lata czterdzieste. W celi siedzi trzech gości:

- Za co siedzisz?

- Bo poparłem Gomółkę, a ty za co?

- Bo sprzeciwiałem się Gomółce. E, a ty w kacie

- za co siedzisz?

- Ja... ja jestem Gomółka.

Po dłuższym czekaniu na zamówione danie, klient pyta jednego z przechodzących kelnerów:

- Proszę spytać kierownika, czy kelner, u którego zamówiłem obiad, jeszcze tu pracuje.

Jaś z mamą spacerują po parku. Nagle zauważają kota. Jaś pyta:

- Mamo? A to kot, czy kotka???

- No pewnie że kot, przecież widzisz, że ma wąsy.

Prezydent USA spotkał się z prezydentem Rosji. Rozmawiają na temat zarobków.

- W USA robotnik zarabia 1.300\$ a na życie starcza mu 150\$...

- A co z resztą?

- To nas nie obchodzi. A u was?

- U nas robotnik zarabia 5000 rubli a na żywność wydaje 10.000.

- A skąd bierze resztę?

- O, to nas nie obchodzi.

W 1968 r., po słynnym wystawieniu „Dziadów”, delegacja polska bawiła w Moskwie. Chruszczow zwraca się do Gomółki:

- Podobno u was w teatrze wystawiono antyradziecką sztukę?

- No, tak, „Dziady” - z pokorą potwierdza Gomółka.

- I coście zrobili?

- Zdjęliśmy sztukę.

- Dobrze. A co z reżyserem?

- Został zwolniony z pracy.

- Dobrze. A autor?

- Nie żyje.

- A toście chyba przesadzili...

SAVOIR VIVRE

Skróty na zaproszeniach

Otrzymuję wiele zaproszeń. Na część odpowiadam, a na część, z braku czasu, nie. Czy tak można? I jeszcze jedno. Czasem pojawiają się na nich skróty - nie do końca je rozumiem. Co one oznaczają?

Warto pamiętać, że jeśli nie odpowiemy na zaproszenie, możemy już więcej nie zostać zaproszeni. Pomijam tu fakt, że jest to zdecydowanie nietaktowne.

Skrót R.S.V.P. oznacza, że zapraszający prosi o odpowiedź (z reguły podany jest numer telefonu, pod który trzeba oddzwonić). Gdy najpierw zaproszono nas telefonicznie, a potem otrzymaliśmy zaproszenie w formie papierowej, należy się spodziewać przekreślonego R.S.V.P. z dopiskiem „Pour mémoire”, czyli „dla pamięci”.

Określenia „Regrets only” lub „En cas d'empêchement” informują nas, że w tylko w sytuacji, gdy nie będziemy mogli się pojawić, powinniśmy dać znać zapraszającemu.

Skrót s.t. („sine tempore”) oznacza, że musimy przybyć idealnie o godzinie widniejącej na zaproszeniu.

Gdy pojawią się literki: c.t. („cum tempore”), możemy pozwolić sobie na mniejszą punktualność.

Rada dla kobiet

■ Jeśli szukasz kogoś, kto przyniesie Ci gazetę i nie „wymiętosz” jej przeglądając rubrykę sportową ... kup psa.

Kuchnia polska

Naleśniki kresowe

Ciasto:

20 dag mąki, szklanka mleka, szklanka wody, 2 jaja, sól.

Nadzienie:

50 dag ziemniaków, 2 cebule, 15 dag wędzonego boczku, 6-7 cienkich parówek, 3 łyżki gęstej śmietany, 3 łyżki keczupu, pęczek natki pietruszki, pieprz, sól.

Etapy przygotowania:

1. Składniki ciasta zmiksować. Usmażyć naleśniki.
2. Ziemniaki umyć, obrać, ugotować, odparować, pokroić w słupki.
3. Boczek pokroić w kostkę i lekko przesmażyć, dodając posiekaną cebulę. Gdy cebula się zeszkli, dodać ziemniaki i pokrojone parówki (bez osłonek). Wlać śmietanę i keczup, dodać posiekaną natkę pietruszki, delikatnie wymieszać, przyprawić do smaku.
4. Nałożyć farsz na naleśniki, zwinąć je w trąbkę i podawać.

SMACZNEGO!

Myśli WIELKICH

♦ Zaiste wariat na swobodzie - największą klęską jest w przyrodzie.

CZESŁAW MIŁOŚZ

♦ Aby poznać się z najdalszą rodziną, wystarczy się wzbogacić.

JULIAN TUWIM

♦ Miłość nie jest całkowicie ślepa, ale cierpi na daltonizm.

HENRYK SIENKIEWICZ

**DZIENNIK
KIJOWSKI**

„Дзєннїк Кїївський”
Реєстр. свід. КВ 7502 від 03.07.2003 р.
Засновники:
Державний Комітет України
у справах національностей та релігії
Спілка поляків в Україні
Редакція газети „Дзєннїк Кїївський”

Redaktor Naczelny:
Stanisław Panteluk

zast. red. naczelnego Borys Dragin

WYDAWCA: PRG „Dziennik Kijowski”

Adres redakcji - Адреса редакції

ul. Saksagańskiego 40/85 a, Kijów, 01033

вул. Саксаганського, 40/85а, Київ, 01033

tel./fax: (044) 246 61 39

E-mail: okodk@ukr.net

Zespół redakcyjny:

Eugeniusz Golybard - korespondent, Dorota Jaworska - tłumacz-korektor, Łarysa Kaszczuk - księgowa, Andżelika Plaksina - redaktor techniczny, Eugeniusz Tuzow-Lubański - korespondent, Anatol Sulik - korespondent, Mikołaj Oniszcuk - korespondent z Warszawy.

Numer przygotowało kolegium redakcyjne reprezentujące organizacje polonijne Ukrainy. Za treść reklam i ogłoszeń redakcja nie ponosi odpowiedzialności, nie zamówionych rękopisów nie zwraca i pozostawia za sobą prawo do skrótów. Materiały podpisane nie zawsze odpowiadają poglądom redakcji.

Redaktor prowadzący
Stanisław Panteluk

Газета виходить 2 рази на місяць.
Передплатити можна протягом року в усіх відділеннях зв'язку України.
Індекс передплати 30678.

Переплатна вартість 48 коп. на місяць.

Роздільна ціна у продажу - договірна.

Газета надрукована у ВАТ „Київська правда”.

Зам. 1545 Тираж 3 500

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16